

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการใช้กรอบมโนทัศน์ ที่ส่งผลต่อความคิดรวบยอด เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นแบบแผนของการวิจัยแบบกึ่งทดลอง ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย 1) เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการใช้กรอบมโนทัศน์เกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดรวบยอดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการใช้กรอบมโนทัศน์ ก่อนและหลังเรียน 3) เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการใช้กรอบมโนทัศน์ ก่อนและหลังเรียน 4) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ร่วมกับการใช้กรอบมโนทัศน์ ก่อนและหลังเรียน 5) เพื่อเปรียบเทียบความคิดรวบยอด เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความฉลาดทางอารมณ์ต่างกัน (สูง ปานกลาง และต่ำ) ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการใช้กรอบมโนทัศน์

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนคำเตยอุบลรัตน์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 109 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนคำเตยอุบลรัตน์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 36 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการใช้กรอบมโนทัศน์ ที่ส่งผลต่อความคิดรวบยอด เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้

จัดกิจกรรม จำนวน 27 แผน เป็นเวลา 9 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง และทดสอบก่อนและหลังเรียน จำนวน 3 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 30 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มี 4 ชนิด ได้แก่ 1) แบบทดสอบวัดความคิดรวบยอด เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ 2) แบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ แบบปลายเปิด ตามแบบลิเคอร์ทสเกล (Likert's Scales) มี 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และ 4) แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ ผู้วิจัยใช้แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

วิธีการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยใช้แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ร่วมกับการใช้กรอบมโนทัศน์ จำนวน 27 แผน ใช้เวลาในการทดลอง 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 30 ชั่วโมง ใช้แบบทดสอบความคิดรวบยอด แบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนในสัปดาห์ที่ 1 และใช้แบบทดสอบและแบบวัดชุดเดิม หลังการจัดการกิจกรรมในสัปดาห์ที่ 10

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยสรุปผลได้ดังนี้

1. กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการใช้กรอบมโนทัศน์ มีดัชนีประสิทธิผล มีค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) เท่ากับ 0.55
2. ความคิดรวบยอดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการใช้กรอบมโนทัศน์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการใช้กรอบมโนทัศน์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการใช้กรอบมโนทัศน์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. ความคิดรวบยอด เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความฉลาดทางอารมณ์ต่างกัน (สูง ปานกลาง

และต่ำ) ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการใช้กรอบมโนทัศน์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยผู้วิจัยได้อภิปรายผลเป็นรายตัวแปรดังนี้

5.1 ความคิดรวบยอดของนักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์สูง มีความคิดรวบยอดสูงกว่านักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ปานกลาง และสูงกว่านักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ปานกลาง มีความคิดรวบยอดสูงกว่านักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์สูงมีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ปานกลาง และสูงกว่านักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ปานกลาง มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์สูง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ปานกลาง และต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ปานกลาง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการใช้กรอบมโนทัศน์ ที่ส่งผลต่อความคิดรวบยอด เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อภิปรายผลได้ดังนี้

1. การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการใช้กรอบมโนทัศน์ ที่ส่งผลต่อความคิดรวบยอด เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.55 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการใช้กรอบมโนทัศน์ ที่ส่งผลต่อความคิดรวบยอด เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ

และเนื้อหาเหมาะสมกับนักเรียน ไม่ง่ายไม่ยากจนเกินไป ตลอดจนการได้ทดลองใช้ (Try out) ก่อนนำมาทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โยธกา ปาละนันท์ (2556, หน้า 156) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาการคิดวิเคราะห์ พฤติกรรม ความร่วมมือ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยคู่มือ การเรียนแบบร่วมมือร่วมกับการฝึกคิดแบบโยนิโสมนสิการ และการใช้กรอบมโนทัศน์ ผลการวิจัยพบว่า ดัชนีประสิทธิผลของคู่มือการเรียนแบบร่วมมือ ร่วมกับการฝึกคิดแบบ โยนิโสมนสิการและการใช้กรอบมโนทัศน์ค่าเท่ากับ 0.58 แสดงว่า ผู้เรียนมีความก้าวหน้า ทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 58

2. ความคิดรวบยอดของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ ร่วมมือร่วมกับการใช้กรอบมโนทัศน์ ที่ส่งผลต่อความคิดรวบยอด และผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 เนื่องจากนักเรียนได้เรียนรู้เป็นระบบกลุ่ม ในการทำงาน มีอิสระในการคิด ช่วยกันคิดช่วยกันกลั่นกรองกรอบมโนทัศน์ของบทเรียน ออกมาเป็นผลงานของกลุ่ม บรรยากาศในการเรียนรู้ไม่เคร่งเครียด ทำให้นักเรียนมี ความสุขในการเรียน มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนๆ ยอมรับความคิดเห็นของเพื่อน มีความรัก ความสามัคคีกันภายในกลุ่ม ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจใน บทเรียน นักเรียนได้มีโอกาสแสดงออกและได้ช่วยเหลือกัน ซึ่งก่อให้เกิดความภาคภูมิใจ ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เกศรี กิติศรีปัญญา (2552, หน้า 76) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ความคิดรวบยอดทางภาษาจากการอ่าน และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 2) กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า ความคิดรวบยอดทางภาษาจากการอ่าน ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองซึ่งได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบ ที่ 2 และกลุ่มควบคุมซึ่งได้รับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของสมหมาย โศภิชญิกุล ได้ทำการวิจัยเรื่องผลของ การจัดสิ่งช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษต่างรูปแบบที่มีต่อการอ่าน เข้าใจเรื่องของนักเรียน ที่มีระดับความสามารถในการอ่านเข้าใจภาษาอังกฤษต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีกิจกรรมระหว่างแบบของการจัดสิ่งช่วยให้ เกิดความคิดรวบยอด เนื้อเรื่องภาษาอังกฤษ และระดับความสามารถในการอ่านเข้าใจเรื่องภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยนี้ได้นำมากล่าวไว้เพื่อจะได้เลือกแบบของการจัดสิ่งช่วยให้เกิดความคิดรวบ

ยอดเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษ 2 แบบ คือ แบบการใช้ภาพสี่ประกอบระหว่างเรื่อง และแบบ การ นำเรื่องด้วยเรื่องย่อ ทั้งนี้เพราะการเสนอให้อ่านเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษ 2 แบบ ดังกล่าว เหมาะสมกับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม กว่าวิธีอื่นๆ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษณา กุลทล (2555, หน้า 57) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลของบทเรียนและสิ่งช่วยจัดความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่อง ต่างรูปแบบที่มีต่อการเรียนรู้เนื้อเรื่องกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่อ่านบทเรียนที่มีสิ่งช่วยจัดความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องแบบโครงเรื่อง แบบเรื่องย่อแบบสรุปความคิดหลักและแบบไม่มีสิ่งช่วยจัดความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องมีการเรียนรู้เนื้อเรื่องแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยนักเรียนกลุ่มที่อ่านบทเรียนที่มีสิ่งช่วยจัดความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องแบบสรุปความคิดหลัก มีการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่อ่านบทเรียนที่มีสิ่งช่วยจัดความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องแบบโครงเรื่องแบบเรื่อง ย่อและแบบไม่มีสิ่งช่วยจัดความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนกลุ่มที่อ่านบทเรียนที่มีสิ่งช่วยจัดความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องแบบเรื่องย่อมีการเรียนรู้เนื้อเรื่องสูงกว่านักเรียนที่อ่านบทเรียนที่ไม่มีสิ่งช่วยจัดความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนกลุ่มที่อ่านบทเรียนที่มีสิ่งช่วยจัดความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องแบบโครงเรื่อง มีการเรียนรู้เนื้อเรื่องสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่อ่านบทเรียนที่ไม่มีสิ่งช่วยจัดความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนกลุ่มที่อ่านบทเรียนที่มีสิ่งช่วยจัดความคิดรวบยอดแบบโครงเรื่องและแบบเรื่องย่อมีการเรียนรู้เนื้อเรื่องไม่แตกต่างกัน

3. เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วย กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการใช้กรอบมโนทัศน์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกชนันท์ ช่มอาวู (2549, หน้า 72) ทำการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ และเจตคติต่อวิชา ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนยอเซฟอุปถัมภ์ สามพราน จังหวัด นครปฐม ที่สอนด้วยเทคนิค CIRC กับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค CIRC มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค CIRC มีเจตคติต่อ วิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของรุจินันท์ ภาคักดี (2553, หน้า 114) ทำการวิจัยเรื่อง เรื่องการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราษฎร์บำรุงศิลป์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนรู้แบบปกติ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 13.84 และ 24.11 ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของเปรมวดี รัตกุล (2550, หน้า 126) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการใช้กรอบมโนทัศน์ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากผู้เรียนได้เรียนร่วมกันเป็นกลุ่ม ทำให้สามารถปรึกษาหารือกันได้ โดยมีครูคอยให้คำชี้แนะในกระบวนการเรียนรู้ผู้เรียนได้ทราบเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือและสรุปเนื้อหาโดยใช้กรอบมโนทัศน์ ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนที่สูงกว่าก่อนเรียนนั้นเกิดจากความเอาใจใส่ของผู้เรียนที่นำกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการใช้กรอบมโนทัศน์ไปฝึกทบทวนด้วยตนเองในเวลาว่าง และเมื่อสอบหลังเรียนทำให้คะแนนหลังเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของโยธกา ปาละนันท์ (2556, หน้า 157) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาการคิดวิเคราะห์ พฤติกรรมความร่วมมือ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยคู่มือการเรียนแบบร่วมมือร่วมกับการฝึกคิดแบบโยนิโสมนสิการ และการใช้กรอบมโนทัศน์ ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยคู่มือการเรียนแบบร่วมมือร่วมกับการฝึกคิดแบบโยนิโสมนสิการและการใช้กรอบมโนทัศน์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ผานิตา เพิ่มพูลทรัพย์ (2551, หน้า 90) ได้วิจัยผลการเรียนรู้ด้านการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านนาโปใหญ่-โคกสุวรรณ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ด้วยกลุ่มร่วมมือที่ใช้แผนผังความคิด และกลุ่มร่วมมือที่ใช้แบบฝึกทักษะ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนิษฐา พรหมกอง (2554, หน้า 78) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึก

ทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ความคิดรวบยอด เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความฉลาดทางอารมณ์ต่างกัน (สูง ปานกลาง และต่ำ) ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการใช้กรอบมโนทัศน์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า

5.1 ความคิดรวบยอดของนักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์สูง สูงกว่าความคิดรวบยอดของนักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ปานกลาง และต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ปานกลาง มีความคิดรวบยอดสูงกว่านักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์สูง มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ปานกลาง และต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ปานกลาง มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์สูง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ปานกลาง และต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ปานกลาง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำเอาผลการวิจัยไปใช้

1.1 กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการใช้กรอบมโนทัศน์ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูต้องให้ความรักความเมตตาต่อนักเรียนอย่าง

เท่าเทียมกัน ให้ความสำคัญกับการเสนอความคิดเห็นของนักเรียนเสมอ ให้เกิดบรรยากาศของประชาธิปไตยในห้องเรียน และเมื่อครูต้องการพัฒนาความคิดรวบยอดรูปแบบที่เหมาะสมอีกวิธีหนึ่งก็คือ การนำกรอบมโนทัศน์มาสอนเพราะเป็นรูปแบบที่สนับสนุนความคิดของนักเรียนโดยเฉพาะ

1.2 ในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครูควรให้การเสริมแรงเป็นระยะๆ โดยเฉพาะการเสริมแรงทางบวกแก่กลุ่มที่มีการร่วมมือร่วมใจกันเป็นอย่างดี เช่น ยกย่องชมเชย ให้รางวัล และควรชมเชยผลงานนักเรียนทุกคนและนำเสนอให้บุคคลอื่นที่เป็นบุคคลภายนอก ได้เห็นผลงานนักเรียน เพื่อเป็นกำลังใจ อีกทั้งช่วยให้นักเรียนเห็นว่างานของตนมีค่า และครูคอยให้คำปรึกษาตลอดจนข้อเสนอแนะต่างๆ อยู่เสมอ

1.3 ควรมีการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ให้แก่ นักเรียนด้วยเพราะจะช่วยส่งผลต่อความคิดรวบยอด เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการใช้กรอบมโนทัศน์ไปทดลองใช้เพื่อพัฒนาตัวแปรตามอื่นๆ เช่น ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดวิเคราะห์ คุณธรรมจริยธรรมด้านต่างๆ พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม เป็นต้น

2.2 ควรนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการใช้กรอบมโนทัศน์ไปทดลองใช้ใน เนื้อหาอื่น หรือระดับชั้นอื่น

2.3 ควรนำตัวแปรอิสระชนิดจัดประเภท เช่น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ตัวแปรพื้นฐานทางครอบครัว ความถนัดทางการเรียน ตัวแปรความวิตกกังวล การคิดแก้ปัญหา เป็นต้น มาศึกษาเพื่อให้ได้องค์ความรู้เพิ่มเติม ในการนำไปใช้วางแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น